

Gözlerim Ve Ellerim Her Taraflarında Gezinip Durur

– AhmetZeytinci · 22 Ocak 2018

Her insan bir şekilde mutlu olur, bir şekilde hayattan zevk almaya bakar. Benim de ellerim ve gözlerim onlar üzerinde gezindikçe hayattan zevk alıyorum. Seviyorum onları, tepeden tırnağa kadar süzüyorum önce. Sarılıyorum bir sevgiliye sarılır gibi, okşuyorum onları. Her şeyden önce bana dinginlik veriyorlar, coşku veriyorlar, ruhumu dinlendiriyorlar, beni doyuruyorlar. Çok para istemeseler de, yine de kendini ağıra satan da var, ederi çok az olup aslında paha biçilmez olanda var. Ta çocukluktan başlar aslında onlar ile aşkı, muhabbetlerim gönlüme yıldırım hızı ile girmeleri. İlkini teyzem getirmişti ilkokul üçüncü sınıfa giderken. Dış görünümü parlak ve alımlıydı öylece âşık oldum ben ona yani kitaba, okumaya. Adı mı? Hemen söyleyeyim "Bin bir Gece Masalları" Hani bilirsiniz televizyonda da aynı isimle oynayan bir dizi vardı baş rolünde Bergüzar Korel ile Halit Ergenç'in oynadığı ve onda da Şehrazat vardı, benim okuduğum kitapta da Şehrazat vardı. Çok uzun yıllar sakladım ben o ilk kitabımı, sonra da bir yakınımaya hediye etmiştim...

İlk okuduğum kitap belki bir masal kitabıydı ama daha sonraları hep hayatın gerçeklerini okudum. Her ne kadar gerçekler çoğu zaman insana acı verse de.

En mutlu olduğum mekânların başında gelir kitapçılar ve sahaflar. Zaman zaman sahaflarda çok kıymetli kitaplar karşıma çıkıyor. Kimisini hemen alabiliyorum cebimde param varsa, kimisini almayı da erteliyorum, tabi ertelediğim zaman aklıma almayı koyduğum kitabı da bir başkası almış olabiliyor.

Onlar o raflarda o kadar çekici duruyorlar ki konuşuyorlarmış gibi geliyor adeta bana. Birinin yanından geçip de onun yanında ki diğerini aldığım zaman öbürlerinin sanki bana küstüğünü ve gönül koyduğunu zannediyorum "Ah Ahmet ağabey bizi görmeden geçti, bir daha ki sefere belki alır bizi de çantasına koyar." diyorlarmış gibi geliyor bana...

Ben onların sayfalarını hiç bir zaman katlamadım, sadece aralarına ayrıç koyardım kaldığım yeri unutmuyayım diye. Kütüphanemde tozlanmalarına izin vermedim çoğu zaman. Hiç birini kötü bilmedim. Kötü olarak, zararlı yayın olarak bilinenlerin bile insanın olumlu yönde bilinçlenmesine, kişi sağlam bilgi ve düşünceye sahip olduğu zaman katkı yapacağını her zaman göz önünde tutmuşumdur.

Uykusuz gecelerin sabahında ya da yanımda sevdiğilerim, çocuklarım olmadığı zaman, eğer bir yerlere gittilerse onlar beni avuttular. İşten arta kalan zamanlarımda çoğu zaman yanımdaydılar. Yüce Yaratıcı öyle buyurmuştu "Oku" demişti. Hem sadece bana da söylememişti, sadece Müslümanlara da söylememişti, bütün insanlığa söylemişti. Ama maalesef insanların birçoğu onun emirlerini göz ardı ve kulak ardı ettiler. Yüce Yaratıcının "Oku" dediği kitabı tuttular muhafaza içinde duvarlara astılar, içindekileri okuyup, inceleyip, anlayacaklarına... İşte aslında şu zamanda içinde bulunduğumuz

karmaşanın, anarşinin de sebeplerinden biri gereken kitapların gerektiği gibi okunmaması ve cahillik değil mi? Müslümanlar layığı ile okumadıkları için bu gün emperyalist devletler tarafından alabildiğine sömürülüyor. Müslümanlar bu gün okumadıkları için emperyalistler ile savaşacaklarına birbirleri ile savaşıyorlar. Müslümanlar bu gün okumadıkları için üzerilerine bomba bağlayıp insanların arasına girip intihar ediyorlar, sonrada cennete gireceklerini zannediyorlar. Müslümanlar okumadıkları için dünya bilimine ve sanatına doğru düzgün katkı yapamıyorlar. Allah hepsine de akıl fikir versin... Honor'e de Balzac ne güzel söylemiş "Bilginin efendisi olmak istiyorsan çalışmanın kölesi olmalısın." Hepinize en derin sevgi ve saygılar...